

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2556

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหนือ
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหลื่อม
เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2556

.....

หลักการ

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติ
ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 กำหนด

เหตุผล

โดยที่มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้มีการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
สำหรับที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ตามข้อบัญญัติของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหลื่อม โดยความเห็นชอบของสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหลื่อม และนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม
เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2556

.....

เพื่อให้มีหลักเกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่เป็นไปกฎหมายกำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือมและนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2556 ”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือมแล้วสิบห้าวัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดิน และความหมายรวมถึง พื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย

“บุคคลธรรมดา” หมายความว่า บุคคลตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้หมายความรวมถึง คณะบุคคลที่มีโชนิติบุคคลด้วย

“ที่อยู่อาศัย” หมายความว่า บ้านเรือน ตึก กระท่อม หรือสิ่งปลูกสร้างที่คล้ายคลึงใด ๆ ที่มีประโยชน์ใช้สอยตามปกติเพื่อการอยู่อาศัย ซึ่งมีใช้เพื่อประโยชน์ในการประกอบการค้าของเจ้าของที่ดิน

“ที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งใช้ประโยชน์ในการเลี้ยงสัตว์ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือยังชีพของเจ้าของที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ปีก แมลง สัตว์บกหรือสัตว์น้ำ หรือสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำใด ๆ ก็ตาม โดยการเลี้ยงสัตว์ในที่ดินดังกล่าว อาจเป็นสถานที่ให้อาหารสัตว์ หรือแหล่งอาหารของสัตว์หรือแหล่งพักนอนของสัตว์ แหล่งควบคุมกักกันสัตว์หรือหลายกรณีประกอบกันก็ได้

“ที่ประกอบกิจการ” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งใช้ในการเพาะปลูกพืชผล ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือยังชีพ โดยอาจเป็นพืชล้มลุก พืชยืนต้น หรือพืชน้ำใด ๆ ก็ตามของเจ้าของที่ดิน

ข้อ 5 ให้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวกันหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมา และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจการของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้จำนวน 3 ไร่

ข้อ 6 กรณีที่ดินมีสิ่งปลูกสร้าง และใช้สิ่งปลูกสร้างนั้น เป็นสถานประกอบกิจการค้าหรือให้เช่า ไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับของส่วนที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานประกอบกิจการค้าหรือให้เช่า

ข้อ 7 ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองงูเห่ล้อม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตาม
ข้อบัญญัตินี้และมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 เดือน กันยายน พ.ศ. 2556

(นายสมพงษ์ ใจงูเห่ล้อม)

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองงูเห่ล้อม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายคทายุทธ์ ตีระพงศ์ประเสริฐ)

นายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2556

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหนือ
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหลื่อม
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2556

.....

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ในการคุ้มครองประชาชนด้านสุขลักษณะและการ
อนามัยสิ่งแวดล้อมหรือการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

เหตุผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2546) ประกอบมาตรา 7 มาตรา 20 มาตรา
มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
เพื่อเป็นการควบคุมและป้องกันการกำจัดสิ่งปฏิกูล ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อมิให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ
หรือแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรคต่าง ๆ รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนโดยทั่วไป
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหลื่อม อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยความเห็นชอบของ
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหลื่อมและนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2556

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม ว่าด้วย การกำจัด
สิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2556

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2546) ประกอบมาตรา 7 มาตรา 20 มาตรา
มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม
และนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม เรื่อง การ
กำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2556”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม นับแต่วันถัด
จากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือมแล้วสิบห้าวัน

ข้อ 3. บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน
ข้อบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
ข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่ง
โสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมี
มูลค่า

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
อย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ 5. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบ
กิจการในการกำจัดสิ่งปฏิกูล ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ
ใบอนุญาตที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 6. ผู้ประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขในการ
เก็บ ขน หรือกำจัดที่ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ห้ามถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งเปราะเปื้อน ในทางสาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาต จัดไว้ให้โดยเฉพาะ

(2) คุณลักษณะของรถดูดส้วม ต้องเป็นรถที่ปิดมิดชิด ไม่รั่วซึม มีมิเตอร์วัดปริมาตรสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้อง ต้องมีการพ่นสีหรือข้อความใด ๆ เช่น คำว่า รถบริการดูดสิ่งปฏิกูล เลขรหัสใบอนุญาต ชื่อบริษัท หมายเลขโทรศัพท์ ชื่อหน่วยงานที่อนุญาต

-2-

(3) ในขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล ผู้ปฏิบัติงานต้องสวมถุงมือ มีผ้าปิดจมูก ต้องไม่ทำให้หก รีดรด หรือเมื่อมีการหก รีดรดต้องมีการทำความสะอาดพร้อมทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยสารเคมี และควรมีการใช้น้ำยาดับกลิ่นขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล เพื่อป้องกันมิให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนคนข้างเคียงเมื่อดูดสิ่งปฏิกูลเรียบร้อยแล้ว ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคบริเวณปลายสายดูดที่สัมผัสกับสิ่งปฏิกูลและอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการแพร่ระบาดของโรคหรือก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(4) ในขณะทำการขน ต้องปิดฝาให้มิดชิด มิให้มีการหก รีดรดระหว่างทางหรือส่งกลิ่นเหม็น

(5) อัตราค่าบริการที่ผู้ได้รับอนุญาตจะพึงเรียกเก็บจากผู้รับบริการ ให้เป็นไปตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสูงเหลื่อมกำหนด ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 7. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนด ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 8. ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องนำสำเนาหลักฐานดังต่อไปนี้ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (1) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) แผนผังแสดงระบบการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
- (4) ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ข้อ 9. เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับคำขอตามข้อ 7 และหลักฐานตามข้อ 8 ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

ข้อ 10. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ เช่นนั้นต่อไป จะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด 30 วัน ก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ 11. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 9 และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 10 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ผู้ประกอบกิจการค้าที่มาขอต่ออายุใบอนุญาตรายใด ไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลา ในวรรคหนึ่ง จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20 ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้บอก เลิกการดำเนินกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 12. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และ เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 13. กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาต ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามข้อ 7 และข้อ 8 โดยอนุโลม และให้ใช้ใบแทนใบอนุญาต ได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ 14. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติ นี้ หรือตามบทแห่งพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้

-3-

และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใด ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ 15. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการค้าที่ถูกเพิก ถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 16. ผู้ประกอบกิจการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตาม บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 17. ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 เดือน กันยายน พ.ศ. 2556

(นายสมพงษ์ ใจงูเหลือม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเหลือม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายคทายุทธ์ ตีระพงศ์ประเสริฐ)

นายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ท้ายข้อบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2556

ลำดับที่	รายการ	บาท
1	อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูล ตามมาตรา 20 (4) 1.1 ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร หมายเหตุ : เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	175 80
2	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต 2.1 ใบอนุญาตดำเนินการกิจการตามมาตรา 19 (ก) รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด ค่าบริการ ฉบับละ	5,000
	(ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด ค่าบริการ ฉบับละ	5,000